

Louis Dubost

* * *

Crpiti
ne iscrpiti

gesta

s izvora
ili iz jezika

* * *

Pišem
zgrušavajući
jezik vjeru sumnju
na način pjesnikâ
takva je žestoka
tjeskoba.

* * *

Na metvici
opor užitak

ni ne govoreći o tome
izbačen iz srca

ne zna se
kako.

Njezin otok

Knjige su bile otoci na kojima riječi nisu žurile. Čas su se tužno kockale, čas igrale lovice širom otvorenih očiju.

Na pijesku gradić glazbe. Slanu vodu susrećeš pogledom koji joj pobunu baca kroz prozor. Pod haljinom istražuje_ sigurna skrovišta. Ne osjećaš se niotkuda.

To kažeš.

Neka se knjiga rastvorila. Povratak kontinentalnom jeziku. Ljepoto, dosadne su mi moje ljubavi preširokih gestâ. Neka sanjam. S rukama u džepovima.

Puž

Puž nema ništa od anđela
žudnju, drhtaj, zaborav ili led
koji je ukočio ono što ostaje od tijela
na kraju skupiš tri slova
i odlaziš spavati u kućicu
sreća je na sigurnom to je sve

Jabukovo stablo

Jabukovo stablo
još uvijek drhti

poput krupne mačke
sunce se smjestilo
mešu granama

ako si gladan
ne boj se

zagrizi jabuke
s njima i sunce

S francuskoga prevela Vanda Mikšić